

די לאבזריריות

בעקבות האבזריות שאינה פוסקת

כתב הרמב"ם (פ"א מתעניות א, ב, ג) וז"ל: "ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, ככתוב עונותיכם הטו וכו', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אבזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי, כלומר, כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי, אוסיף לכם חמת קרי".

בתקופה האחרונה כלל ישראל כולו, אפוף בחרון אף נורא ואיום, הגענו למצב שלא צריך לפרט שום דבר, כל אחד מרגיש באויר שהעולם כבר לא יכול לחזור להיות מה שהוא היה פעם, עברנו צלקות הקרבנו קרבנות יקרים מאוד באסונות הנוראים, והגענו למצב של "וידום אהרון"... ומה עשינו עם כל זה? התעסקנו בניתוח המספרים, בפרשנות הכתובות, באיתור פיתרון קבוע או זמני לכל אחת מהבעיות שנוצרו... אבל תמיד בגישה שהכל מקרה... זה קרה בגלל ההוא, וזה קרה בגלל שלא עשו לפני זה כך, ואם היו עושים כך זה לא היה קורה... על זה הרמב"ם אומר "הרי זו דרך א-ב-ג-ד-ה-ו-ז-ח-ט-י-י-ו-ת!!!"

'אין אנו יודעים דרכי שמים!', 'ומי אנחנו שנתיימר לומר למה עשה ה' לנו' - גם על זה אומר הרמב"ם - "הרי זו דרך אבזריות!!! וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים!!! ותוסיף הצרה צרות אחרות" ח"ו!!! למה מחכים??? מה האדישות הזאת???

'תמיד זה היה, תמיד היו אסונות, ואפ"ה עולם כמנהגו נוהג, מה הלחץ...' - אכן כן, תמיד זה היה! ותמיד היו כאלה שלמדו מזה לקח והתחזקו, ופשפשו במעשיהם וחזרו בתשובה והסירו חרון אף ה' ממנו. ותמיד היו גם כאלה משתיקים, שאין אנו יודעים דרכי ה', ואין מה להלחץ "ושלום עליך נפשי..."

'זה לא קשור אלי, מה רוצים ממני? אני חי ונושם' - הר"י זילברשטיין מספר שפעם בא אליו חייל חילוני וסיפר לו לפי תומו שהוא היה באיזה גדוד בצבא במבצע מסויים, ולפתע נעמד מול אחד מהחיילים נחש ענק ואיים על חייו, וכולם לא ידעו מה לעשות, מיד קפץ אחד מהדתיים שבחבורה ואמר לו לצעוק שמע ישראל, ועל אתר ירד הנחש ונעלם! ומפטיר המספר שאותו אחד חזר בתשובה מיד. שאל אותו הר"י זילברשטיין ולמה אתה לא חזרת בתשובה? ענה לו הלה - "מולי לא עמד נחש"....

כל שומע מעשה זה מעלה חיוך על דל שפתיו... ואנו נשאל את עצמינו, האם אנו לא כמו אותו אחד? האם אנו לא אומרים מידי פעם "מולי לא עמד נחש".... למה אנו מחכים???

'נו, בסדר, הבנתי, אני צריך לחזור בתשובה, אז מיד אני מקבל על עצמי להקדים שבת 10 דקות מוקדם, או לומר אשר יצר בכוונה, או אפי' לומר שיר השירים או נשמת או פרק שירה'... - אכן כל הדברים הללו חשובים מאוד!! ומאוד עושים נחת רוח לה', אולם זה לא מה שהוא רוצה ממנו עכשיו!! משל לילד ש'ויפן כה וכה וירא כי אין איש', ונכנס למטבח ולקח מהשוקולד למריחה מלא חופניו ואכל בשקיקה, ופתאום נכנס אבא למטבח וצעק עליו, וכיבד אותו בסטירת לחי הגונה. ישב לו הילד עם השוקולד בידו ועשה חשבון נפש, והסיק, שאכן כן - אני צריך לומר פרק שירה כל יום, וצריך לקבל שבת יותר מוקדם.... שוטה!! דבר ראשון תעזוב את השוקולד, תבקש סליחה על כך, ותקבל על עצמך להפסיק לקחת דברים בלי רשות!!! אח"כ נראה מה תעשה הלאה!!

זהו משל עלוב מאוד מול מה שאנו רואים כיום, אנשים הנגועים באיסורים החמורים שבחמורים, ועוברים עליהם מידי יום, ואם יוצא להם לשמוע איזו תוכחה בנידונים אלו הרי הם מיד מפנים עורף ויוצרים "ריאקציה" בנידון - ורק כאשר הם מגיעים למצב שא"א כבר להפנות עורף ומידת הדין מתוחה עליהם ממש - ויִחָרְדוּ אִישׁ אֶל אָחִיו לֵאמֹר מֶה זֹאת עֲשֵׂה אֲלֵקִים לָנוּ, ונאלצים לפשפש במעשיהם, ומגיעים למסקנא, והיא "לקבל שבת מוקדם", ו"לומר פרק שירה"... וכי זה מה שה' רוצה?? הרי זוהי "אכזריות" מאין כמוה!! לקחת את החץ המופנה אליהם ולהסיט אותו ללא שום תועלת!! הרי זה המביא את האסונות בצורה הכי נוראה!!

נו, על מה אנו מדברים? כן אתה מבין לבד, על מה שאתה לא רוצה לשמוע.... כן, על זה! הגענו למצב שא"א לטאטא את האמת מתחת לשטיח! האמת מאוד כואבת, כיון שהעלמתה גרמה כ"כ הרבה אסונות.... כן, אנו מדברים על הפריצות ברחובות החרדיים, על הפריצות שחדרה גם לגדולים וטובים, ושאר העם לא פלט.... כן, על כך שאברך מן השורה השומר עיניו לא מסוגל ללכת לישון בלילה ולומר בפה מלא, כן, היום הצלחתי לשמור עיניים במינימום הנדרש על פי ההלכה, על המצב הזה אנו מדברים! על אשתך! על הבנות שלך, כן עליהן אנו מדברים! אל תסיט את החץ לעבר שום שכן אחר יותר גרוע! אפי' שאתה לא הכי גרוע, וודאי, תראה את ההוא ותראה את ההיא, אבל זה לא מוציא אותך נקי מדינה של גיהנם! שם למעלה יושבים לבד ולא מעניין את אף אחד מי יותר גרוע ממך!

ואל תגיד גם אשתו של הרב ההוא, וביתו של הגדול ההוא, ואם זה היה בעיה למה הוא לא מחה באשתו וביתו? אל תדאג, בגיהנם למעלה גם יש 'מזרח' מלא... אכן, על זה אפשר לומר בפה מלא, שזה תמיד היה! וכבר אמרו חז"ל (בר"ר כו ה) "כל פירצה שאינה מן הגדולים אינה פירצה", כלומר לא ניתן להתיר פירצה ח"ו בגלל שהיא נמצאת אצל הגדולים!

ונידון זה אינו ניתן לוויכוח! שכן כל מי שלב יהודי פועם בקירבו ועדיין אינו סומא בשני עיניו או זקן מופלג - רואה בחוש שהרחובות שלנו עברו את הגבול גם אצל "צדיקים וצדקניות", וכמו שכבר זעק מנהמת ליבו רבן של ישראל הגרי"ש אלישיב צוק"ל כששאלוהו במה להתחזק עקב הצרות באותה תקופה, ענה בזה"ל: "אבל הצרה של הפאות איך אפשר לתקן את זה, זה כבר מושרש עם גדולים וטובים, עם הפאות הזה, ממש פריצות שאין כמוה, ואינני יודע איך אתם יכולים לתקן את זה, זה התחיל מהגדולים, לא סתם ממאן דהו, ראשי ישיבות גדולים וצדיקים כולם נכשלים בזה. ומה אתם יכולים לעשות, אני לא יודע איך, אני לא יודע איך מתחילים, יש לכם הבעיה הזאת, אז למה לא מטפלים בזה. זה פרוץ מאוד!! מה זה פרוץ, זה לא סתם מן השוק נכשלים בזה, ממש צדיקים גמורים, מנגד צדקניות גם כן גמורות, גם האשה

היא צדקנית, אבל זה איך מתקנים את זה??? עכ"ל!! (התייעוד מפורסם - ניתן לקבלו אצלי במלואו).

וכי שייך לומר אחרי כאלה מילים אבל אשתו של... ובתו של.... הרי עליהם ממש אמר הרב אלישיב "פריצות שאין כמוה!!" הוא לא השאיר אף אחד מאחורה שעליו הוא לא דיבר... הוא לא דיבר על פאות ארוכות מאוד, שהרי הוא דיבר על הפאות של אותם ה"צדיקים וצדקניות, גדולים וטובים, ראשי ישיבות גדולים וצדיקים" - כן כן, עליהם הוא דיבר! הם וודאי לא הולכות עם מה שקורים היום "פאה ארוכה"... הוא דיבר על פאה כמו של אשתך!!! לא של השכנה!! בשיעורו באותה תקופה הוא אמר שמי שהתיר דיבר רק על פאה "כמו מלפני מאה שנה או קצת יותר יפה" (ניתן לשמוע בקול הלשון) הרי גם אתה מודה שאשתך לא הולכת עם פאה כמו של סבתא שלך, ונראה אם תעיז לומר לה ככה על הפאה שלה....

ומלבד האורך הוא אמר מפורשות שזעקתו היתה על כל הצורה של הפאות היום. כמו שהעיד נכדו בספר מפי האיש שאחר דבריו הנ"ל שאלוהו האם הבעיה היא רק האורך? והשיב הגריש"א - לא, כל הצורה של זה. והיינו שהשיער "סתור וגמיש ומתפשט לצדדים" (כלשון מכתב גדו"י משנת תשמ"ז, על הפאות של שנת תשמ"ז, לפני 37 שנה!). בשונה מהפאות של לפני למעלה מחמישים שנה שהיו השערות עומדות יחד כמקשה אחת.

וכן הגר"ש וואזנר זצ"ל צעק מנהמת ליבו בעצרת התעוררות על מיתת אברכים צעירים, בזה הלשון:
"מה מועילה המזוזה הכשרה ששומרת דלתות ישראל אם השונא נכנס גם בבית סגור, אם זה התלבושת
הפרוצה שנלקחה כידוע מהירודים שבאומות, וכל אופנה כידוע מקורה בשאל תחתית של הגהינום, אם זה
הפאות נכריות"

"בתקופתנו אנו אנחנו עדים לתופעה הכאובה, רוצים להיות בן תורה וגם מודרני יחד. הבעל רוצה
אומנם בתורה ואולי גם האשה כשנשאת לו היא אמרה כמו שאומרים כולם אני רוצה בן תורה, אבל
לדאבונינו ולצערינו האשה הזאת בוחרת בהסכמת הבעל להיות מודרנית, מודרנית בתלבושת קצרה
שבאה ממקור הטומאה, מודה דפריז, בצורת הלבוש כגרועים שבאומות. וכן בענין כיסוי הראש
והשייטל (הפאה) המודרני, שאין בינו לגילוי ראש ולא כלום! כיסוי ראש זה של האשה צריך להיות באופן
צנוע ביותר! ובעוונותינו הרבים נבתיים רבים אצל נשים רבות נהפך להצגה מודרנית באורכו ונצורתו!
והאשה הזאת לא נראית כלל כאשת בן תורה ולא נראית כאשה חרדית, אלא כאחת מהשחקניות מן הרחוב
התחתון, לא כבת ארצינו הקדושה אלא כבת פריז!!!"

"איך זה אפשרי שאם בישראל תגדל דורות, אם לא תעשה את מה שמייחס לטבע הקדושה של בת
ישראל, והוא מטעם הצניעות שאמרו חז"ל שיער באשה ערווה, אבל איזה זיוף הוא זה שמכסים
השערות בפאה נכרית, כזאת שעוד מגרה היצרים יותר מהשערות עצמן, איזה זיוף הוא זה!! והם בידעים
ואולי גם בלא יודעים חוטיאים ומחטיאים את אחרים. מכניסים את הרחוב ואת הסביבה ללאו החמור של
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם." עכ"ל. (ניתן לשמוע בקול הלשון, או לקבלו אצלי).

ובספרו שבט הלוי בהקדמה לח"ב אות כ"ה כתב וז"ל "ופשוט אצלי כי פאות נכריות המודרנים בזמן
הזה הם בגדר עוברת על דת יהודית לצאת כן ברחובות קריה בלי כיסוי ראש! והא דאיה שגם הגויות
בזמן הזה הולכות כן לנוי שלהן, ואם כן מה דת יהודית בזה? ונתקיים בדרך מליצה 'פאה- נכרית'. [יש
להעיר שהוא כתב כן בשנת תשל"ג - לפני 51 שנה!! ומיהי שתעיז ללבוש היום את הפאות הללו... ועל
אלו הגר"ש וואזנר אמר "עוברת על דת", אז מה נענה אנו אבתריה על פאות זמנינו??]

לשבת ולדון מהי דעת השלטי גיבורים והפמ"ג בנידון פאה נכרית של אז, הדבר דומה לאדם הניגש
למצוא היתר לפא"נ מסוגיית "מפגלים בחצי מתיר", או מסוגיית "מייגז גיזו או מיקלש קליש"
בנדרים... או לחילופין כאדם המתיר בשר חמור, שכן מצינו בתורה שמותר לאכול בשר יחמור...

ושלא נדבר על פירצת המלבושים הקצרים, אשר הגיעו עד שערי מוות, ונשתכח מהציבור לגמרי גבול
מסויים בנידון. ובפרט אצל הילדות בכל גיל שהוא אשר כבר רשמית לובשות חצי חצאית ופחות מזה, ואין
פוצה פה ומצפצף. או על שיער פזור לילדות בכל גיל שהוא. או פירצת הבגדים הצמודים שאלו דברים שכבר
לא ניתן להעלות על הגליון, וכל אחת אומרת אם של השכנה יותר צמוד - אז מוכח שכל האיסור זה רק על
מצב כמוה, אבל מה שאני עושה זה מהדרין... רחמנא ליצלן.

ולמה מחכים? הנתונים ברורים:

א. נשותינו נראות "כאחת השחקניות מן הרחוב התחתון" כלשון קדשו של הגר"ש וואזנר זצ"ל.

ב. גדולי ישראל צועקים בדברים ברורים!! ומפרטים את הדבר בצורה שלא משאירה מקום לברוח.
וכן התורה צווחת ואומרת "ולא יראה בך ערוות דבר, ושב מאחריך" ח"ו!!

ג. הקב"ה מביא פורעניות נוראות שקשה לחשוב עליהם!

ומהי תגובת הציבור? להתחזק לקבל שבת מוקדם, או לומר פרק שירה.....

וכל זה לבד מן התקרובת ע"ז שישנה בפאות, והוכח למעלה מכל ספק שברוב בתי ישראל כיום רובצת

תקרובת ע"ז, [ויצא על כך ספר שלם בשם "הישכם אוהבים" הפרש סוגיא זו בצורה השווה לכל נפש, ניתן להשיגו בטל' 0583277123]

שלהרבה פוסקים זהו ביהרג ואל יעבור!!! ועל זה ממש כתב הגר"ש וואזנר לבנו "ומי יודע אם גם זה גרם

להרבה מקרים גופיים ונפשיים בנתי ישראל (והרב ואזנר כתב שם בראש מכתב זה שגם אם תגיד שיש צדדי היתר בעצם התקרובת, אין לנו להכנס לכך, כיון שיש לזה קשר לע"ז, וזה גורם למקרים גופיים ונפשיים. כלומר שגם המתירים יודו בזה, לכן אין טעם להכנס לעצם הסוגיא.)

וכיום המצב הוא שכששואלים אברכים על כך, כל אחד תולה עצמו ונחנק באיזה אילן אחר, כאשר מקור היתרים נגמרים באיזה שמועה של איזה רב ששמע מאיזה אחד שסמך על אשתו של... ולבסוף מתברר שהיא סומכת על איזו רבנית זקינה מלפני השואה... ובאמת כל אחד חייב לבדוק ולברר על פאת אשתו ובנותיו, לפחות עשירית ממה שהוא מברר על ארבעת המינים והמצוות שלו... הרי אם היו אומרים לו שבמלפפון הזה שבבית שלו יש ספק של חשש תערובת "היתר מכירה", הרי הוא היה מיד מגעיל את כל הכלים בבית, כי אולי הם נגעו בזה בצונן... אז איך זה קרה שבאיסור חמור כזה סומכים על איזו שמועה של מישהו שאמר איזה משהו לא ברור? ודי בהערה זו.

אני מתנצל על הקפיצה בראש של הדיוט כמוני, אבל לא הצלחתי להתאפק כשאני רואה אסון שמביא אסון שמביא אסון רח"ל, ואני רואה לעומת זה שהסיפור היה יכול להגמר בצורה הכי טובה, אם היינו עושים את מה שה' רוצה שנעשה. ופתאום מגיעים המגינים המשוחים בשמן, ומסיטים את החץ הצידה שלא יפגע בהם ח"ו, וזה גורם שיגיע עוד חץ ועוד חץ ח"ו עד ש..... איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי, ואיככה אוכל וראיתי באובדן מולדתי.

קטן אני מלהוכיח, ובפרט שאני ככלי מלא בושה וכלימה, אולם כבר אמרו חז"ל בשעת המכנסים פזר, ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש, ובדורינו דור יתום היינו כספינה שאבד קברניטה, והלכו להם כמעט כל הרועים המסורים שהיו לנו עד עתה, לא נשאר לנו אלא לצאת בעקבי הצאן להסתכל על הגדולים שעזבו אותנו, ולשמוע מה הם צעקו עלינו, ולהעתיק את דבריהם לכאן. ומכיון שכל דברי אלו אינם של עצמי, אלא רק ציטטתי את זעקתם של גדולי ישראל – הרשיתי לעצמי להציגם ברבים.

ויהי רצון שיהיו דברי אלו היוצאים מן הלב – נכנסים אל הלב, וימחה ה' דמעה מעל כל פנים, אכי"ר.

הבהרה: אין בכוונתינו לזלזל כלל באיזה חיזוק שיהיה, וכמובן שקבלת שבת מוקדם זהו דבר גדול מאוד מאוד, וזה גם מרחיק מאיסורי שבת חמורים, שישנם כאלה שלולא קבלה זו עושים מלאכות ממש בגבול השקיעה רח"ל. אולם הדבר הראשון זה לעזוב את החטאים הנוראים שגובלים בג' חמורות, ורק אח"כ לחפש קבלות טובות והרחקות!

הערות והארות יתקבלו בברכה – 0504137174

וכמה תואמים פה דברי החתם סופר בדרשותיו

בדרשה לפרשת וילך ושבת שובה (ח"ג עמ' לח):

"ענין התשובה צריך שתהיה עיקרה לעזוב את החטא ולעקור רוע שאור מלבנו לא יזכר ולא יפקד ולא יעלה על לעולם. לא כמו שאנו עושים, מרבים בתהילים ונסגרים בבית הכנסת, אבל איננו שבים מרוע מעללנו. ואין זה אלא כמו שנתאכסן אצל בעה"ב בדירה סרוחה אין לחם ואין מים כי אם לחם הקלוקל מוסרח ומעופש ובראותו רחוק ממנו הר גדול גבוה ותלול מאוד ועליו מעין גנים עם כל פרי מאכל הדודאים נתנו ריח טוב מאוד ואנשים טובים יפים מתענגים בדשן נפשם הוא חושק ומתאוה לעלות שם גם הוא והיה הבעה"ב מתיירא שמא ילכו האורחים שמה ולא ישוכו אליו עוד על כן פיתם בדבריו שימתינו והוא יביא להם פירות מפרי ההר ההוא ויתענגו פה בביתו ולא יטריחו לעלות ההר ההוא וכן עשה והביא להם מטוב ההר ההוא והוסיף להם יגון ואון על כי בהתערב ריח הפירות הטובים עם ריח בית הכסא ושאר ריח רע הרע מאוד כידוע בטבע ובהתערב מאכלים מתוקים עם המרים היו מתועבים ומשוקצים ביותר.

כן ממש יארע לאנשים המתאכסנים אצל יצר הרע בדירה סרוחה שלו ובפקוח עיניהם בימים האלו ורואים כי רע ומר מאכלם ומשקם אשר שתו ונעו ורואים הר ה' גבוה ותלול וצדיקים מתענגים מפרי כפיהם ומתאווים לעלות שמה גם המה, והיצר הרע מפתם שיביא להם מאותן הפירות, שיאמרו תהלים ומעמדות כל היום וכל הלילה לא יחשו ולא יעיינו בהלמות תשובה להרמב"ם, שהעיקר תחילת התשובה לקבל עליו ולהעיד עליו הבורא יתברך שמו שלא ישוב עוד למעלליו הרעים.

וכתב רבינו יונה שאח"כ שכבר הורגל מבלי לעשות מעשיו הרעים כלל יתחיל במעשים טובים, לא מקודם לזה כי לא יתקבלו מעשיו הטובים אם יתערבו עם הרעים שבלבנו כמו"ש לעיל במשל וכו' אבל הענין כי המעשה הטוב היותר גדול הוא שיהיה ה' נגד עיניו תמיד בל יוזז ממחשבתו שויתי ה' לנגדי תמיד, אמנם זה שייך לחסידי קדושי עליון והמעשה היותר הרע הוא העובד ע"ז ח"ו. והנה בפגעים הרעות והיה לאכול, לא נתנו לכם לעקור עבודה זרה ממחשבתם כי אם לעשות מעשי הסידות של שטות ולומר, על כי אין אלהי בקרבי, פירוש על שלא השבתי על ה' במחשבתי תמיד מצאוני הרעות האלה, שלא אמרתי פרק שירה בכל יום ובאמת אינו כן, כי אנוכי הסתר אסתיר פני על כי פנה אל אלקים אחרים ולא על מניעת מעשה הטוב".